

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Kelemen Péter Máté ügyvéd által képviselt K. Zrt. felperesnek a Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség alperes ellen hulladékgazdálkodási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Zala Megyei Bíróság 2009. december 18. napján kelt 7.K.21.221/2009/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 7.K.21.221/2009/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes jogelődje 2007. április 12. napjától vállalta a Z. Zrt. Z., B. úti, volt húsipari telepen építési és bontási hulladék kezelését, illetve a telepről történő hulladék elszállítást. Az építési hulladékból 150 m³-t K. D.-nek adott át, akinek a 055/3 hrsz alatti ingatlanán helyezte el. További 450 m³-t V. település közigazgatási területén önkormányzati utak feljavítására adott át a V. Község Önkormányzat részére. Emellett a telephely bontásából származó hulladékokból 2272 m³-t saját építőipari kivitelezői tevékenysége során használt fel a 74-es számú főút körforgalmi csomópontjánál.

A felperes a fenti módon 600 m³ tevékenységéből keletkezett építési törmeléket hulladékkezelési engedéllyel nem rendelkezőnek adott át, míg 2272 m³ épületbontási tevékenységből származó válogatott és darált betont, valamint aszfalthulladékot úgy használt fel, hogy nem volt hulladékkezelési engedélye és hulladék nyilvántartást nem vezetett, így hulladék adatszolgáltatást sem teljesített.

Mindezért az elsőfokú hatóság 3028-1/14/2008. számú határozatával 38.093.463.- Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte felperest. Az alperes 14/3630/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította. A megyei bíróság a határozatokkal egyezően állapította meg, hogy a felperes tevékenysége hulladékkezelésnek minősült, a kezelt betontörmelék hulladék volta egyértelmű a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény /a továbbiakban: Hgt./ 2. § /1/ bekezdésének a/ pontja, illetőleg a Hgt. felhatalmazása alapján kiadott, az építési és bontási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló 45/2004./VII.26./ BM-KvVM együttes rendelet /a továbbiakban: R./ 2. §-ának a/ pontja, illetőleg 3. §-ának /1/ bekezdése, és az 1. számú melléklet 2. pontja alapján. Mindezért alperes helyesen alkalmazta a Hgt. 13. § /2/ bekezdését és 14. § /1/-/2/ bekezdéseit. Álláspontja szerint az R. 3. § /4/ bekezdése sem jogosítja fel engedély nélküli kezelésre a felperest, figyelemmel e rendelet 4. §-a alapján alkalmazandó, a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 213/2001./XI.14./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Kr./ 20. § /1/ bekezdésére.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az alperesi és az elsőfokú határozatra is kiterjedően. Előadta, hogy a bontási, építési hulladékot felperes anyagában használta fel, mely nem minősül hasznosításnak, figyelemmel a Hgt. 3. §-ának j/ pontjára, és ennek utaló szabálya folytán a Hgt. 4. számú mellékletének taxatív felsorolására. A felperes szerint az építési hulladékon semmilyen kémiai műveletet a felperes nem hajtott végre, a bontási törmelékből semmilyen anyagot nem nyert vissza, hanem azt változatlan anyagösszetételben használta fel, ezért e tevékenység nem minősül a Hgt. 3. §-ának j/ pontja szerinti hasznosításnak, és így nem tartozik a Hgt. 14. § /1/ bekezdése szerinti hulladékkezelési tevékenységek fogalmi körébe.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, hivatkozva arra, hogy a Hgt. 4. számú melléklete alá tartozik az „R5 egyéb szervesetlen anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása”. Ebben az esetben a felperes birtokába kerülő hulladék hasznosításáról gondoskodott, és ezt a szükséges engedély hiányában végezte, amikor az építési törmeléket, mint egyéb szervesetlen anyagokat újra feldolgozta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos az alábbi indokok alapján:

A Hgt. 3. §-ának j/ pontja értelmében hasznosítás a hulladéknak vagy valamely összetevőjének a termelésben vagy a szolgáltatásban a 4. számú mellékletben felsorolt eljárások valamelyikének alkalmazásával történő felhasználása. A 4. számú melléklet „R5 kód” alatt tartalmazza az egyéb szervesetlen anyagok visszanyerését és újrafeldolgozását, mint hulladékhasznosítást szolgáló műveletet.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva teljes mértékben egyetértett a jogerős ítélettel abban, hogy az épületbontási tevékenységből származó válogatott és darált beton olyan szervesetlen anyagoknak minősül, melyeknek újrafeldolgozása történt meg akkor, amikor ezeket saját kivitelezői tevékenysége során a felperes útalapba építette be, illetve gazdasági tevékenysége során az építkezéshez felhasználta /az építési törmelék keletkezésének helyétől eltérő helyen/.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint - a felperesi állásponttal szemben - nem szükséges az építési hulladékon kémiai műveletet végrehajtani ahhoz, hogy annak újrafeldolgozásáról lehessen beszélni, ekként mind az alperes, mind a jogerős ítélet a Hgt. 14. §-ának /1/ bekezdését helytállóan alkalmazta.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § /3/ bekezdése alapján határozott a perköltségről, míg a felperes által felülvizsgálati kérelmén lerótt 36.000.- Ft illetéket ugyanezen jogszabályhelyek alapján figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésére is a felperes maga viseli.

Budapest, 2010. november 17.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró